

ABSTRAKT

V této práci se zaměřuji na život tajně vysvěceného římskokatolického biskupa Kajetána Matouška a na porovnání jeho života a kariéry s osudy a působením dalších tajně vysvěcených římskokatolických biskupů, kteří byli konsekrováni ve stejném historickém období a sloužili v pražské arcidiecézi. Těmito biskupy byli Ladislav Hlad, ThLic. Karel Otčenášek a PaedDr. František kardinál Tomášek. Porovnání života Kajetána Matouška s ostatními biskupy je zpracováno po jednotlivých formujících životních etapách a meznících, jako je dětství, studia nebo motivace k tomu stát se knězem a posléze okolnosti tajného vysvěcení biskupem.

K sepsání této práce využívám materiály o výše zmíněných biskupech dochované v Archivu bezpečnostních složek. Dále jsem studoval s materiály, které se nacházejí v Archivu pražského arcibiskupství. V jeho úschově však jsou převážně materiály úředního charakteru. Neméně důležitým zdrojem informací je rodinný archiv rodiny Novotných, spřízněných s biskupem Matouškem (rodina Matouškových vymřela „po meči“ právě panem biskupem Matouškem), od kterých jsem získal mnoho fotografií, ale i materiálů, které analyzuji v této práci. Zohlednit je třeba i tzv. 2. farní kroniku farnosti sv. Vojtěcha na Novém Městě pražském, ze které jsem čerpal informace hlavně pro období působení biskupa Matouška v této farnosti.

K zpracování života biskupa Tomáška využívám informace hlavně ze sekundární literatury, která je obsáhlá. Život biskupa Hlada zpracovala Miloslava Kahounová v diplomové práci obhájené v roce 2001 na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy. Při psaní této diplomové práce využila svědectví pamětníků o působení a osobnosti biskupa Hlada. Jejich celé paměti jsou pak přepsané v příloze za samotným textem diplomové práce. Konečně k poznání osoby a působení biskupa Otčenáška zohledním prameny nalezené v archivech (například zmíněném Archivu bezpečnostních složek) a také v sekundární literatuře, které ale vzniklo méně než v případě biskupa Tomáška.

Kromě písemných pramenů také pracuji s prameny ústní povahy, tedy vzpomínkami pamětníků na zmíněné biskupy. Nejvíce pamětníků jsem měl možnost oslovit k osobě Kajetána Matouška, neboť zemřel o 20 let později než biskup Hlad. I v tomto případě byl však jejich počet omezený, s ohledem na postupující čas.